

Dr Robert A. Peterson, Kościół i rzeczy ostateczne, sesja 17, Tysiąclecie, Objawienie 20:4-6, Dyspensacyjny premillennializm i trzy stanowiska w sprawie pochwycenia

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert A. Peterson w swoim nauczaniu na temat Doctrines of the Church and Last Things. To jest sesja 17, The Millennium, Revelational 20:4-6, Dispensational Premillennialism i Three Rapture Positions.

Kontynuujemy nasze studia w sprawach ostatecznych i prosimy Pana o pomoc.

Łaskawy Ojcie, dziękuję Ci za posłanie Twojego syna, aby został Zbawicielem świata, nawet naszym Zbawicielem, z łaski przez wiarę. Dziękuję Ci za jego i Apostołów obietnice dotyczące przyszłości. Pomóż nam uwierzyć Twojemu słowu i tym obietnicom.

Niech mają wpływ na nasze życie, teraz, gdy zamierzasz, aby miały. Modlimy się przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana i nadchodzącego Króla. Amen. Studiowaliśmy Tysiąclecie od Objawienia, rozdział 20, wersety od 1 do 6, i podkreślaliśmy, że cztery różne stanowiska milenijne, amillennializm, postmillennializm, historyczny premillennializm i dyspensacyjny premillennializm, mają więcej ważnych cech wspólnych niż różnic, chociaż mają uzasadnione, długotrwałe i prawdopodobnie nierozwiązywalne różnice.

Zgadza się co do tego, co nazywam czterema prawdami, czterema fundamentalnymi naukami dotyczącymi ostatecznych rzeczy, których chrześcijanie zawsze się trzymali i które moim zdaniem powinniśmy podtrzymywać, podkreślać i budować wokół nich nasze posługi, jednocześnie myśląc o rzeczach mniej ważnych, w tym o Tysiącleciu. Cztery prawdy podsumowuje akronim RULE. R oznacza powrót Chrystusa, drugie przyjście, które zapoczątkowuje całe dopełnienie wieków.

Aby akronim działał, nie mogłem połączyć dwóch liter R, więc zmartwychwstanie umarłych jest oznaczone humorystycznym przyimkiem up z wykrzyknikiem. Powrót Chrystusa, up, pokazujący zmartwychwstanie. L oznacza sąd ostateczny, a E oznacza wieczne przeznaczenia lub niebo i piekło, a dokładniej nowe niebiosy i nową ziemię i wieczne piekło.

I wszyscy wierzący od XX do XXI wieku mieli te cztery prawdy wspólne. I znowu, gdybym mógł nałożyć te wykresy milenijne na siebie, byłyby takie same w tych

czterech obszarach. Powrót Chrystusa, w górę, zmartwychwstanie umarłych, sąd ostateczny, wieczne przeznaczenia.

Niemniej jednak dobrzy ludzie się nie zgadzają, a my pracowaliśmy z amillennializmem, który postrzega Millennium nie jako przyszłe ziemskie królestwo. Och, wierzy w przyszłe ziemskie królestwo, to znaczy, wieczne państwo i nowe niebiosy i nową ziemię na zawsze. Ale interpretuje Millennium z Objawienia 20, jeden do sześciu, jako obecne panowanie Chrystusa z jego ludem w niebie.

Postmillenaryzm, który ma wiele wspólnego z amillenaryzmem, mówi, że Chrystus przychodzi po Millennium, tak jak amillenaryzm. Ale Millennium jest postrzegane jako ziemskie królestwo o długiej długości, ale nie ma być osiągnięte przez kataklizmiczny powrót Chrystusa, który przyniesie królestwo naraz. Ale postmillenaryzm jest przykładem gradualizmu.

Królestwo rozszerza się stopniowo, nie płynnie i zawsze przyrostowo, z wznoszeniami i upadkami, ale ogólnie wzrasta i wzrasta do punktu, w którym ziemia staje się schryścianizowana. Rozróżniamy wierzący w ewangeliczny postmillenaryzm od niewierzącego świeckiego postmillenaryzmu. Wierzący postmillenaryści, ci są rzeczywiście łamaczami języka, utrzymują, że to poprzez głoszenie ewangelii królestwo będzie się rozprzestrzeniać.

Premillenaryzm, jak sama nazwa wskazuje, jest tym, co jest przed lub tym, co jest po, czyli powrotem Chrystusa. Chrystus przychodzi przed Millennium i rzeczywiście, jego przyjście jest przyczyną Millennium; w przeciwieństwie do gradualizmu postmillenaryzmu, premillenaryzm zarówno w swoich historycznych, jak i dyspensacyjnych przejawach jest kataklizmiczny. Bum! Powrót Jezusa zapoczątkowuje koniec epoki, a inne elementy szybko po nim następują.

Historyczny premillenaryzm odpowiedział na pięć pytań w ten sposób. Panowanie Chrystusa na ziemi, czym jest Millennium? Jest to przyszłe panowanie Chrystusa na ziemi przez tysiąc lat, lub jeśli język jest symboliczny, bardzo, bardzo długi czas po jego powrocie i przed wiecznym stanem, nowymi niebiosami i nową ziemią. Millennium jest postrzegane jako niezbędny czas na wypełnienie pewnych proroczych Starego Testamentu, które nie obejmują nowych niebios i nowej ziemi.

Tak więc premillennaryści rozróżniają złote i platynowe fragmenty. Niektóre fragmenty nauczają, że w czasach ostatecznych, gdy Chrystus, gdy Bóg rządzi, nadal będzie śmierć. To z pewnością nie byłyby nowe niebiosy i nowa ziemia; to byłoby poprzednie ziemskie tysiącletnie królestwo, a tak zwane platynowe fragmenty mówiłyby o nowych niebiosach i nowej ziemi.

I w tym duchu, premillennaryści uważają to za prawdziwe rozróżnienie w Starym Testamencie. I tak, Izajasza 65, który mówi o nowych niebiosach i nowej

ziemi, premille wzięliby Izajasza 65, cokolwiek to jest, 17 do końca tego rozdziału, aby mówić o złotym, mówić o złotym wieku, lepszym niż złoty fragment. Złoty wiek to Tysiąclecie, a następnie Izajasz 66, pod koniec, kiedy dwukrotnie mówi o nowych niebiosach i nowej ziemi, premille wzięliby to za rzeczywiście platynę, platynowe panowanie, platynowe królestwo.

I to jest nowe niebo i nowa ziemia. Przywiązanie Szatana do historycznych przedmałżeństw oznacza, że nie będzie on w stanie oszukać narodów podczas przyszłego tysiącletniego królestwa. Czas powrotu Chrystusa przed Tysiącleciem jako premillenaryzm, jak wskazuje nazwa, drugie przyjście, jest pojedynczym wydarzeniem, ale mimo to są dwa zmartwychwstania.

Jest to całkiem oczywiste, jeśli interpretujesz Biblię historyczną hermeneutyką, jak mówią, dosłowną, gramatyczną interpretacją. Objawienie 20:6 podaje dwa zmartwychwstania. Używa dokładnie tego samego języka, a oni ożyli z Zao, Ezesan , dwa razy. Chcesz mi powiedzieć, że oznacza to dwie różne rzeczy w ciągu kilku wersetów? Wersety 4 i 5, powinienem powiedzieć, Objawienia 20.

Tak, powiem, że to dokładnie to, co mamy na myśli. To jak w Jana 5, gdzie po pierwsze, Jezus mówi, około wersetów 24-25, że jest duchowe zmartwychwstanie. Ludzie, którzy wierzą w Ojca poprzez kazania Jezusa, przechodzą od duchowej śmierci do duchowego życia.

Na słowo Jezusa ożywają. Kilka wersetów dalej, w Jana 5:27 do 29-ish, jest fizyczne zmartwychwstanie umarłych. Dokładnie to samo jest w Objawieniu 20.

Zmartwychwstanie duchowe, zmartwychwstanie fizyczne. Nieprawda, mówią premowie . Oba są zmartwychwstaniem fizycznymi, a zatem tutaj, na końcu historii biblijnej, po raz pierwszy jest to zgodne z rozwijającym się objawieniem Boga w teologii biblijnej.

Poczekaj chwilę, mówią amils i postmills . Chcesz mi powiedzieć, że przez całą Biblię jest ogólne zmartwychwstanie sprawiedliwych i niegodziwych, a teraz w Objawieniu 20, nagle, masz rozróżnienie? Dokładnie, mówią premils . Tak czasami działa teologia biblijna.

Jeśli brzmi to tak, jakbyśmy byli w kropce i nie zgodzili się, to jest to jak najbardziej słuszne. I mówiłem ci wcześniej, że Stanley Grenz w swojej pomocnej książce The Millennial Maze pomógł mi na wiele sposobów. Skoro umierasz z ciekawości, jego pielgrzymka jest taka sama jak moja.

Powinienem również powiedzieć, że jego dobre nastawienie, mam nadzieję, jest takie samo jak moje. Akceptuje braci i siostry z różnymi wnioskami. Był

dyspensacjonalnym premillenarystą, a następnie, gdy jego pielgrzymka postępowała, stał się historycznym premillem, a w końcu został amilem.

Mogę powiedzieć, że był przyjazny i nie był zaciekły w żadnym z tych okresów. W każdym razie, dyspensacjonalny premillenaryzm, jak wiele cech, takich jak historyczny premillenaryzm, ale jest też różnica. Podaliśmy godnych dla każdego z tych stanowisk, a w tym przypadku Charles Ryrie był wybitnym chrześcijaninem o dobrym świadectwie, a jak pokazują Blazing i Bach w swojej książce *Progressive Dispensationalism*, poprowadził dyspensacjonalizm w bardzo zdrowym kierunku.

Darby nauczał pewnych rzeczy. Louis Ferry Chafer udoskonalił część swojego dyspensacjonalizmu. Ryrie poczynił duże postępy, duże postępy w stosunku do poprzednich punktów widzenia.

Na przykład w Bible College uczono mnie, że Jezus zaoferował Tysiącletnie Królestwo w Ewangelii Mateusza, a gdyby Żydzi to zaakceptowali, Jezus nie poszedłby na krzyż. O zgrozo! Błąd, mówi Ryrie. Gdyby to zaakceptowali, Jezus oczywiście poszedłby na krzyż.

To jest główny cel jego przybycia. Uniknął kuli w tym przypadku. To bardzo ważna poprawa.

Tak czy inaczej, zostałem nauczony, i to ponownie, przez dobrych ludzi, którzy kochają Pana, i prawdopodobnie nie wszyscy moi nauczyciele w Philadelphia College of Bible w latach 70. zgodzili się, że Kazanie na Górze nie ma zastosowania do dziś. To była etyka na nadchodzące Tysiącletnie Królestwo. Już nie.

Więc popularny dyspensacjonalista John McArthur napisał książkę o Kazaniu na Górze, która odnosi się do chrześcijan w tym wieku. Więc teologie się rozwijają. Zawsze na dobre? O nie, o nie.

Istnieją przykłady teologii zmierzających w bardzo niewierzącym lub liberalnym kierunku, lub w mylących kierunkach, lub tracących zapał do najważniejszych rzeczy, ale dyspensacjonalizm posunął się w bardzo zdrowym kierunku, moim zdaniem. Dyspensacjonaści sprzeciwiający się progresywnemu dyspensacjonalizmowi nie zgadzają się ze mną, ale mam wspaniałych przyjaciół w Dallas Theological Seminary, prawdopodobnie światowym centrum teologii dyspensacjonalnej, i oni radują się ze mną, że jako teolog przymierza, jako progresywni dyspensacjonaści, zgadzają się. Najważniejszą rzeczą do powiedzenia o pismach i ich historii jest to, że istnieje jedno nadrzędne przymierze łaski, które jednoczy Biblię, i to jest naprawdę zachęcające, aby to usłyszeć.

Tak czy inaczej, dyspensacjonalni premilowie. Charles Ryrie, John Walvoord, znany ze swoich eschatologicznych książek, a następnie architekci nowego

dyspensacjonalizmu, Daryl Bach i Craig Blazing, byli bardzo zdolnymi uczonymi. Niedawno przeczytałem książkę Bacha, Portraits of Jesus, streszczenie historii i nauk Jezusa z Ewangelii synoptycznych ze wszystkich czterech.

Traktuje on Synoptyków łącznie, a następnie Jana, wybitnego, jak powiedział mój przyjaciel badacz Nowego Testamentu, przez lata tęskniłem za książką, która robiłaby to dobrze. Mamy ją. Dar rel Bach i Craig Blazing.

Są to wybitni chrześcijańscy mężczyźni, którzy kochają Pana i mają dobre nastawienie do tych, którzy się z nimi nie zgadzają. Chłopcze, cieszę się z tego. Trzymaliby się czterech prawd, które podkreśliłem.

Oni również są dyspensacjonalistami i lubię ich wypytawać o pewne szczegóły, ponieważ nie zdziwiłbym się, gdyby zmodyfikowali niektóre z tych rzeczy. Ale numer jeden, Millennium. Zgadza się z historycznym premillenaryzmem.

Millennium to przyszłe ziemskie królestwo, które zostanie ustanowione przez powrót Chrystusa. Stąd Millennium jest, powrót Chrystusa jest przedmillenarystyczny. To, co jest przed lub po, to powrót Chrystusa vis-a-vis Millennium, ale dyspensacjonaści dodają do historycznego premillenaryzmu żydowski charakter Millennium z odrestaurowanymi świątyniami i ofiarami. O to chciałbym zapytać wiodących, nowatorskich dyspensacjonalistów, ponieważ myślę, że Księga Hebrajczyków po prostu na to nie pozwala.

Dwa i trzy, związanie Szatana oznacza, że nie może zapobiec; nie może oszukać narodów podczas przyszłego tysiącletniego królestwa. Pamiętaj, Omnils i Postmills powiedzieli, nie, nie. Tekst podaje powód, dla którego przyznano mu ogromne związanie.

Jest zamknięty, a oni zakładają mu kajdanki i stawiają przed nim krzesło. To jest niesamowite. Świetny język wiązania.

BB Warfield jest niesamowitym uczonym, a Warfieldów jest niewielu; opanował oba języki biblijne, mam na myśli opanował, poświęcił się Biblii, naukom Biblii. Jedynym powodem, dla którego nie napisał systematycznej teologii, jest to, że Hodge już to zrobił. Byłby sławny na cały świat, ale jego żona miała nieuleczalną chorobę i nie chciał jej zostawić.

Tak czy inaczej, Warfield przyznał, że w Objawieniu 20 diabeł ma ogromny język powściągliwości i powiedział, że ma długi łańcuch. Dokładniej, a Postmills mówi, że cały ten język powściągliwości daje mu cel, aby nie zwodził już narodów, dopóki tysiąc lat się nie skończy. Cóż, tysiąc lat to wiek Kościoła dla Amillsa, a diabeł nie jest w stanie przedstawić rozprzestrzeniania się ewangelii teraz, ponieważ nigdy wcześniej nie dotarła do świata.

Nie, Premills mówi, że jesteśmy ograniczeni przez ten kontekst. Wszechświat dyskursu to ten fragment, nie całość; oczywiście, to cała Biblia, ale bardziej szczegółowo, mówi o przyszłym ziemskim tysiącletnim królestwie. Powtórzę to jeszcze raz: Grenz ma rację.

Egzegeza różnych stron jest ustalona. Jesteśmy okopani. Nie będziemy mieć porozumienia.

Uwielbiam ducha Grenza; jednak w tej samej książce, *The Millennial Maze*, mówi on, że egzegeza jest inna. Mój język, sprzeczna egzegeza tego samego fragmentu, nie może być prawidłowa. To by naruszało prawo niesprzeczności.

A i negatywne A, gdzie A oznacza to samo, nie mogą być prawdziwe w tym samym czasie i w ten sam sposób. Niemniej jednak, mówi Grenz, możemy się uczyć z każdego z millenialsowych stanowisk. Och, zgadzam się.

Zgadzam się. Zdecydowanie, premillenaryzm predyspensacyjny mówi o drugim przyjściu, przepraszam, dwa i trzy.

Trzy to czas powrotu Chrystusa, jak historyczny premillenaryzm, dyspensacyjny premillenaryzm. Ponieważ jest pre, mówi, że jego przyjście jest przed tysiącleciem.

Istnieje jednak jeszcze jedna różnica, a różnica ta dotyczy wszystkich trzech pozostałych stanowisk. W odróżnieniu od A, post- i historycznego premillenaryzmu, dyspensacyjny premillenaryzm mówi, że drugie przyjście nastąpi w dwóch etapach. Tak więc dyspensacyjni rozróżniają fragmenty o porwaniu, w których Jezus przychodzi, aby zabrać kościół ze świata przed siedmioletnim wielkim uciskiem na ziemi, oraz fragmenty o drugim przyjściu, które mówią o przyjściu Chrystusa na ziemię po ucisku i przed tysiącleciem.

Jeszcze raz. Drugie przyjście nastąpi w dwóch etapach. Po pierwsze, pochwycenie kościoła przed uciskiem, aby kościół został oszczędzony w czasie udręki Jakuba, czasie ucisku bez precedensu w historii świata, Daniel 12, Mateusz 24.

Rozróżniają oni pochwycenie i właściwe drugie przyjście, moglibyśmy to nazwać, na ziemię. Pochwycenie następuje w powietrzu, kościół wznosi się i zostaje zabrany ze świata. Drugie przyjście na ziemię, odróżnione od pochwycenia w powietrzu, następuje po ucisku i przed tysiącleciem.

Omnile i koźlaki mają jedno ogólne zmartwychwstanie. Młyny historyczne mają dwa. Premłyny dyspensacyjne mają trzy zmartwychwstania.

Spójrzmy na nasz wykres. Podobnie jak w innych pozycjach, jest to chrześcijaństwo ewangeliczne, więc zaczynamy od śmierci, zmartwychwstania i wniebowstąpienia Chrystusa. Dwie fazy drugiego przyjścia.

Porwanie Kościoła, streszczę po prostu różne stanowiska dotyczące porwania i ich podzbiory przedmillenaryzmu; podam tylko tagi, czy porwanie jest przed uciskiem, w trakcie ucisku lub po ucisku. Będziemy tam za chwilę, ale Chrystus spotyka wierzących umarłych, zmartwychwstałych i żywych w powietrzu i powraca do nieba. Porwanie nie powraca na ziemię, jak to się dzieje w przypadku trzech pozostałych stanowisk.

Zwróciłem uwagę, że nie obala to tego punktu widzenia, ale że słowo „spotkać Pana w powietrzu” z 1 Tesaloniczan 4 jest używane w literaturze współczesnej Biblii w tym samym ogólnym obszarze, okresie czasu, w odniesieniu do przedstawicieli miasta-państwa, bytu politycznego przekraczającego granicę, aby powitać dostojnika, księcia lub króla na przykład, i eskortować ich z powrotem na ich terytorium. Stąd możliwe jest spotkanie Pana w powietrzu, co oznacza, że wierzący umarli są wskrzeszani, żyjący przemieniani, idą w górę, aby spotkać się z Chrystusem, i oni, jako obywatele miasta, towarzyszą mu z powrotem na ziemię. Czy to dowodzi, że jest to błędne? Nie.

Mówi po prostu, że jest to dozwolone; istnieją nawet dowody na takie użycie czasownika, aby spotkać Pana w powietrzu. Jakoś myślę, że to rzeczownik, który funkcjonuje być może z przyimkiem w sposób werbalny. W każdym razie nie jest to ważne.

Rozróżnienie między pochwyeniem Kościoła a drugim przyjściem na ziemię. W samym dispensacyjnym premillenaryzmie Kościół jest oszczędzony przed Wielkim Uciskiem, ponieważ został pochwycony ze świata, przynajmniej w głównym dispensacjonalizmie. To się komplikuje.

Myślisz, że to skomplikowane, jest gorzej. Uproszczę. To w porządku, ponieważ pamiętaj o czterech prawdach.

Połóżcie folie jedna na drugiej. Zgadza się, że Jezus powróci, umarli zostaną wskrzeszeni, będzie sąd ostateczny i będą wieczne przeznaczenia. To jest to, na czym stoję.

To podkreślam. Czy mnie to niepokoi? Tak. Czy mam swój pogląd? Tak.

Czy zastrzeliłbym innych chrześcijan na miejscu, którzy się ze mną nie zgadzają? Nie. Dajcie mi spokój. Millennium jest żydowskie; przynajmniej tak głosiła opinia, którą przeczytałem.

Nie zdziwiłbym się, gdyby niektórzy ostrożni teologowie biblijni z tej tradycji zrezygnowali z żydowskości tego tysiąclecia. Myślę, że List do Hebrajczyków wyklucza pogląd o przywróceniu świątyni. To dosłowna interpretacja Starego Testamentu, na której kiedyś budowano dyspensację.

Ale postępowy dyspensacjonizm zrodził się na przedwyborczym spotkaniu Evangelical Theological Society, zwłaszcza młodszych dyspensacji, ale nie tylko, na którym złamali historyczną żelazną hermeneutykę dyspensacji. Kościół i Izrael są zawsze odrębne. Nie, powiedzieli, Galatów 6, Izrael Boży w tym kontekście Galatów, mówi o Kościele.

I zgodzili się. Nie wszyscy się zgodzili, ale postępowcy tak, i to otworzyło drzwi. Więc teraz mówią, że w Nowym Testamencie nadal istnieje rozróżnienie Izraela i Kościoła, i to jest istota dyspensacjonalizmu.

Ale Amalowie mają rację. Czasami Kościół mówi o Nowym Testamencie, mówi o Kościele jako o duchowym Izraelu. Więc doceniam to ustępstwo.

Sąd Ostateczny, Nowe Niebiosa i Nowa Ziemia są tradycyjne. Trzy zmartwychwstania. Amalowie i Postmilsli mają jedno ogólne zmartwychwstanie.

Premilowie, bazujący na Objawieniu 24 do 6, mają dwa. Jeden przed, jeden po Tysiącleciu. Dyspensacjoniści, dodając Porwanie, mają trzy.

1 Tesaloniczan 4 rozwiązuje problem Tesaloniczan niektórzy nasi bracia i siostry umarli. Czy oni zostaną pominięci? Nie, nie, nie. Oni zostaną wskrzeszeni jako pierwsi, a my pójdziemy spotkać Pana razem w powietrzu.

To jest jedno zmartwychwstanie. Numer dwa, ponieważ Millennium jest żydowskie, jest zmartwychwstanie świętych Starego Testamentu i świętych ucisku, Żydów, ponieważ Kościół został już porwany przed żydowskim Millennium. Zmartwychwstanie, myślę, zmartwychwstanie wierzących przed Porwaniem, kiedy Jezus przyjdzie do nieba, w powietrzu.

Święci Kościoła, nie święci Starego Testamentu. Porwanie jest dla świętych Kościoła, nie świętych Starego Testamentu. Zostali wychowani przed Tysiącleciem.

To pasuje. To gospodarka żydowska, a ludzie są zbawieni podczas Wielkiego Ucisku, zgodnie z egzegezą premillenarną. Są też wychowywani, aby wziąć udział w żydowskim Millennium.

Zmartwychwstanie wszystkich zmarłych podczas Sądu Ostatecznego dotyczy zatem głównie niewierzących. Pozwólcie mi trochę rozwinąć myśl Grenza. Ile razy mówiłem o czterech prawdach? Nie będę tego powtarzał, okej? To właśnie podkreślam.

Ale Grenz ma rację. Egzegeza jest wykopana, egzegeci są wykopani. Nie będziemy się zgadzać.

Mam nadzieję, że moglibyśmy się zgodzić co do czterech punktów, zaakceptować się nawzajem w miłości i kontynuować debaty, ale czy możemy, czy nie, stanowiska wydają się nie do rozwiązania. Ale Grenz mówi, że możemy uczyć się z każdego ze stanowisk milenijnych. Zgadzam się.

Z dyspensacjonalizmu dowiadujemy się, że musimy zwracać uwagę na całą Biblię, w tym jej prorocze fragmenty. Prorocy w dużej mierze służyli swoim współczesnym, ale mówili o przyszłości i musimy się z tym pogodzić. I, co więcej, egzegeza i teologia dyspensacjonalizmu wpłynęły na nasz millenaryzm.

Oto przykład parady. Anthony Hoekema w *Bible in the Future* przyznaje, że nasi Millsowie popełnili błąd, konsekwentnie interpretując obietnice ziemi Starego Testamentu w sposób duchowy. Nie, mówi, czasami te obietnice ziemi mówią o nowej ziemi.

To jest dobre, myślę, rozsądne ustępstwo, oparte nie tylko na egzegezie proroków Starego Testamentu, ale także na egzegezie Nowego Testamentu. Zawsze doceniam postawę Hoekema, ale myślę, że jest słuszna. Więc możemy się od siebie uczyć.

Nie jestem postmillenarystą, ale powiem ci: postmillenarystyczny optymizm ewangelii jest naprawdę dobry. To znaczy, że oddychają powietrzem nauk Biblii, kiedy o tym mówią. Tak, pre-Millsowie mają rację.

Pismo mówi, że sprawy potoczą się od złych do gorszych, jasne? I chociaż jesteśmy ograniczeni w naszych ramach czasowych, a słyszałem, jak kaznodzieje powtarzają to w kółko, przez dziesięciolecia, wiesz, ten fragment w Izajaszu dokładnie mówi o naszym okropnym położeniu dzisiaj, w ten sposób. Wiesz, wszystko zawsze się rozpada, ale na pewno dzisiaj, wydaje nam się, że sprawy są naprawdę złe, prawda? Nie sądzę, żebyśmy mieli Bożą perspektywę i zgadzam się, zgadzam się, nie sądzę, żebyśmy mieli Bożą perspektywę na to, co robi na całym świecie. Więc nadal podtrzymuję optymistyczne spojrzenie na ewangelię, ale zgadzam się z częścią tego pesymizmu sprzed tysiąclecia dotyczącego kultury i jej rozpadu.

Zgadzam się również z reformowaną zasadą próby odnowienia kultury poprzez ewangelię i tak dalej. Tak czy inaczej, możemy uczyć się ze wszystkich stanowisk i mam nadzieję, że akceptujemy siebie nawzajem tak, jak Bóg przyjął nas w Chrystusie. Rzymian 15, i lepiej, żebym dla odmiany zapisał ten werset, 15:7. Porwanie.

Po prostu przedstawię stanowiska. Mogę powiedzieć, że to jest całkowicie przedmillenarystyczna kwestia, okej? Pytanie brzmi, kiedy nastąpi przyjsie Jezusa w

odniesieniu do Tysiąclecia? Teraz pytanie brzmi, mamy przedmillenarystyczną, nawet dyspensacyjną, mamy przyjętą perspektywę dyspensacyjną. W tym jest pochwycenie przed uciskiem, w środku ucisku, na końcu ucisku.

Czas pochwycenia Kościoła w odniesieniu do okresu ucisku jest szczególnym zmartwieniem dla premillenaryzmu, nawet nie tylko dyspensacji, ale premillenaryzmu eschatologicznego. Staje się to problemem w przypadku nauczania dyspensacjonalistów, że drugie przyjście ma dwa etapy. Pochwycenie Kościoła przed uciskiem i drugie przyjście na ziemię po ucisku, a przed Tysiącleciem.

Ponieważ amillennializm, amillennializm, postmillennializm i historyczny premillennializm, na następnej przerwie klasowej chcę, żebyście szybko powtórzyli te słowa dziesięć razy wstecz. Zgadza się, post-mill, mills, historical mills, że drugie przyjście jest pojedynczym wydarzeniem. Zgadza się również, że pochwycenie nastąpi po ucisku.

Czy Jezus przychodzi po swój kościół? Tak. Rozumiem, że pochwycenie ma szczególne znaczenie, ale jeśli nazwiemy po prostu Jego przyjście po swój kościół pochwyceniem, to wszyscy wierzą, że pochwycenie jest w tym samym czasie co przyjście na ziemię, ale, i następuje po ucisku. Istnieją trzy stanowiska w sprawie czasu pochwycenia w ramach dyspensacyjnego premillenaryzmu w odniesieniu do ucisku.

Przedtrybulacyjny pochwycenie , w połowie ucisku pochwycenie , po ucisku porwanie . Czy mówiłem ci, że my teologowie radujemy się takimi rzeczami? To daje nam pracę. Potrzebujesz nas przy tym.

No cóż, dość falderolu. Podam godnych każdego. Pre- trib , John Walvoord, Dwight Pentecost, Blazing i Bach.

Mid- trib , J. Oliver Buswell Jr., pierwszy prezydent i profesor teologii systematycznej, wielki człowiek chrześcijański w Covenant Theological Seminary w St. Louis. Porwanie po ucisku, najsympatyczniejszy przedstawiciel, George Ladd. Inny współczesny, Douglas Moo.

Jest książka Zondervan, trzy poglądy, myślę, że trzy, na temat pochwycenia. Moo reprezentuje i argumentuje za post-trybulacyjnym premillenaryzmem. Chciałbym poznać jego poglądy na niektóre z nich.

Tak czy inaczej, to wystarczy. Przed -uniesieniem , numer jeden, kościół będzie nieobecny podczas ucisku. Zamierzam po prostu przeczytać odniesienia, nawet nie obracać.

W Ewangelii Mateusza 24:31 nie ma żadnej wzmianki o kościele w Objawieniu 4–19. Porównaj 7, 4, 7, 9. Tak, ale jest tam mowa o świętych — nie ma wzmianki o kościele.

Siedem kościołów występuje w rozdziałach 2 i 3. Rozdział 22, Duch i kościół mówią: przyjdź do Pana Jezusa. Czyż nie ? Nie należy improwizować, gdy się wyklada lub nagrywa wideo. Duch i oblubienica.

Tak czy inaczej, to prawda. Słowo ecclesia, kościół, nie pojawia się w Objawieniu 4 do 19. O człowieku, Mateusz 24:31, nie mogę się powstrzymać.

Wygląda mi na to, że to zabrane i to pozostawione. Nie, nie mówi o tym. Okej, dobrze, dobrze, dobrze, dobrze.

Numer dwa, przed uciskiem , kościołowi obiecano, że zostanie oszczędzony przed nadchodzącym gniewem. 1 Tesaloniczan 5:9, Objawienie 3:10. Myślę, że gniew w 1 Tesaloniczan 5:9 oznacza piekło, ale to w porządku.

Po trzecie, musimy odróżnić przyjście Chrystusa na obłokach dla kościoła. 1 Tesaloniczan 4:15-17, a przyjście na ziemię z kościołem. Po czwarte, Chrystus może przyjść po swój kościół w każdej chwili.

Tytus 2:13, oczekujemy błogosławionego pojawienia się naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa. Porwanie w połowie ucisku , J. Oliver Buswell Jr. Muszą być inni, nie wiem. Kościół doświadczy części ucisku, ale zostanie porwany i oszczędzony od najgorszego.

Musimy odróżnić udrękę od gniewu. Kościół doświadczy tej pierwszej i zostanie oszczędzony tej drugiej. To takie zabawne, mam dobrych przyjaciół, a niektórzy, to było lata temu, wspaniały człowiek i jego żona.

Jakoś to wyszło. Och, powiedziałem, my po prostu, my wierzymy w to, co mówi Biblia, i nie byłem mądrałą. Powiedziałem, co to jest? Oczywiście, że porwanie w połowie ucisku .

Nie kłóciłem się z nim. To tylko pokazuje, człowieku, że możesz po prostu założyć swój wniosek i wszystko staje się jasne. Dwa, czasie gniewu Bożego, Objawienie, w księdze Objawienia, czasie gniewu Bożego zostaną wylane po udręce tych dni.

Koordinacja Księgi Objawienia z Ewangelią Mateusza 24:29. Po trzecie, pochwycenie nastąpi przy dźwięku siódmej trąby. Księga Objawienia 11:15 jest w tej teologii powiązana z 1 Listem do Tesaloniczan 4:16.

Mój przyjaciel powiedział, że oczywiście mówi o tym samym. Nie byłem pewien i nie byłoby budujące dyskutować o tym, a oni byli w to bardziej wkręceni niż ja. Porwanie nastąpi przy dźwięku siódmej trąby.

Objawienie 11:15, porównaj 1 Tesaloniczan 4:6. Porwanie po ucisku . Chwalę George'a Ladda za czynienie wielu dobrych rzeczy.

Nauczanie o królestwie Bożym oznacza panowanie Boga, nie tylko jego panowanie nad ziemskim królestwem, w które wierzył Ladd, ale panowanie i panowanie Boga. Występuje w Starym Testamencie, a Jezus przychodzi, głosi królestwo, rozszerza królestwo i tak dalej. W naszym wprowadzeniu do eschatologii rozróżnialiśmy królestwo w Nowym Testamencie.

Zostało ono zainaugurowane w ziemskiej postudze Jezusa poprzez cuda, egzorcyzmy i przesłania. Zostało rozszerzone podczas wylania ducha w Pięćdziesiątnicę i zostanie dopełnione dopiero podczas Jego powrotu. Premillenaryzm posttrybulacyjny .

Więc to wszystko, to jest pre- trybulacyjny premilenializm, mid- trybulacyjny dyspensacyjny premilenializm i post- trybulacyjny dyspensacyjny premilenializm. Ponownie, uśmiecham się i odbieram swoją wypłatę. Kościół będzie obecny w ucisku, chociaż Bóg będzie go chronił i zostanie oszczędzony przed Jego gniewem.

Ladd mówi, spójrz, spójrz na Biblię. Bóg nie zabiera swojego ludu ze świata. On troszczy się o nich pośród strasznych sądów.

Drugie przyjście Chrystusa jest pojedynczym wydarzeniem. 1 Tesaloniczan 4:13 i następujący po nim fragment o porwaniu, jest częścią 1 Tesaloniczan 4:13 do 5:11. Jest jedno. Podziały rozdziałów nie są natchnione i jest to jedno przyjście, w którym Pan przynosi błogosławieństwo swojemu ludowi oraz ulgę, ulgę i sąd niewierzącym.

Ach, znaczenie apontesis z 1 Tesaloniczan 4:17 odnosi się do kościoła, który zostanie porwany, aby spotkać się z Chrystusem pod koniec ucisku. Zaraz potem zstąpi z nim na ziemię w triumfie. Porównaj Mateusza 25:6 i Dzieje Apostolskie 28:15 i 16.

Porównaj Mateusza 25:6 i Dzieje Apostolskie 28:15 i 16. Naszym następnym tematem jest zmartwychwstanie ciała. Kilka wstępnych informacji, w zasadzie już nauczaliśmy tych rzeczy, ale teologia systematyczna zbiera rzeczy, w większości, które już znamy.

Organizuje je. Czy to nie jest niebezpieczne? Tak. Jeśli robi to niewłaściwie, może zniekształcić rzeczy, ale jeśli robi to egzegetycznie i ostrożnie, mając na uwadze rozwijającą się historię Boga, czyli teologię biblijną, jest to duża pomoc, nawet w egzegezie.

Czas zmartwychwstania przypada na koniec wieku, Jana 6:39, 40, 44, 54. Jezus powtarza to wielokrotnie. To jest jego kazanie o chlebie życia.

Ostatni dzień, taka jest terminologia. Terminologia Jana jest taka, że to jest wola Tego, który mnie posłał, Jana 6:39, czytając tylko pierwszy, pierwsze odniesienie, abym niczego nie stracił ze wszystkiego, co mi dał, ale wskrzesił to w dniu ostatecznym. To jest na końcu wieku, kiedy następuje zmartwychwstanie.

Powiem ci, kiedy pojawi się niezgodność. To nadchodzi. Zmartwychwstanie ciała wierzących i niewierzących, w istocie, chociaż Pismo mówi więcej o tych pierwszych niż o tych drugich, mówi o tych drugich, jak zobaczymy, następuje po drugim przyjsciu Chrystusa.

1 Koryntian 15:23, jak w Adamie, tak i w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni, ale każdy w swoim porządku. Chrystus jako pierwociny, Jezus został wskrzeszony jako pierwociny nadchodzącego eschatologicznego żniwa, jego zmartwychwstanie jest więc zmartwychwstaniem w części już. Jest jeszcze niepełne żniwo.

Każdy w swoim porządku, Chrystus jako pierwociny, a następnie w czasie jego przyjscia, ci, którzy należą do Chrystusa. Bardzo jasno nauczając, że w czasie przyjscia Chrystusa nastąpi zmartwychwstanie. I 1. List do Tesaloniczan 4, 16 mówi to samo.

Umarli wierzący nie przegapią smakołyków. Paweł naucza, że nie zostanie im odmówiony przyszły wymiar królestwa i błogosławieństwa z nim związane. Albowiem sam Pan zstąpi z nieba z okrzykiem rozkazu, z głosem archanioła i z dźwiękiem trąby, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi.

Zanim wierzący pójdą do Pana, umarli zostają wskrzeszeni, umarli wierzący zostają wskrzeszeni. Zmartwychwstanie ciała, czas, na końcu wieku, po drugim przyjsciu Chrystusa. Oto nadchodzi debata, w jednym etapie, dwóch etapach lub trzech etapach.

Jeden etap, amillennializm i postmillennializm. Jedno ogólne zmartwychwstanie. Historyczne premilly, dwa zmartwychwstania, Objawienie 20.

Jedno przed tysiącleciem, jedno po tysiącleciu. Dysposacjonalizm, trzy zmartwychwstania. Jedno tuż przed porwaniem, jedno przed tysiącleciem, jedno na końcu samego, na samym końcu.

Niewierzący muszą zostać wskrzeszeni, aby mogli pojawić się przed ostatecznym sądem. Zakres zmartwychwstania, uniwersalny. Daniel 12:2. Czasami egzegeza miesza się z moją teologią.

Żartuję. W tym czasie powstanie Michał, wielki książę, który jest Archaniołem Michałem, który jest przełożonym nad twoim ludem. I nastanie czas udręki, jakiej nigdy nie było, odkąd istniał naród aż do tego czasu.

Jezus cytuje te słowa w Ewangelii Mateusza 24, o tak zwanym wielkim ucisku, który, oprócz postmillenaryzmu, jest nadal przyszłością. Ale w tym czasie twój lud zostanie wybawiony. Każdy, którego imię zostanie zapisane w księdze.

A wielu z tych, którzy śpią w prochu ziemi, zbudzi się. Niektórzy do życia wiecznego, jedyne starotestamentowe wystąpienie tego dokładnego wyrażenia. Idea jest w innych miejscach.

Wielu z tych, którzy śpią, to znaczy, którzy umarli w prochu ziemi, zbudzi się. Niektórzy do wiecznego życia, niektórzy do hańby i wiecznej pogardy. Później powiemy, że są to dwa wieczne przeznaczenia już w Starym Testamencie.

Zmartwychwstanie do życia wiecznego. Zmartwychwstanie do hańby i wiecznej pogardy. Czy to znaczy, że po ich eksterminacji pogarda trwa nadal? Nie sądzę.

To nie jest normalne odczytanie tego fragmentu. A ci, którzy są mądrzy, będą świecić jak jasność nieba w górze. A ci, którzy wielu nawracają do sprawiedliwości, jak gwiazdy, na wieki wieków.

Jezus odnosi się do tego biznesu, świecącego jak gwiazdy, w niektórych przypowieściach o królestwie w Ewangelii Mateusza 13. Dlaczego powiedziałem to przestanie w mojej teologii? Wydaje się, że mówi ono konkretnie o wielu, którzy śpią, którzy zostali wskrzeszeni. Słowo wielu nie oznacza nie wszystkich, zawsze.

Ale wydaje się, że jest to kontekstualne pojęcie radzenia sobie z wielkim uciskiem, zwłaszcza. Ale wziąłbym to, uznałbym, że tak jak zrobiłem, myślę, w Piekło na rozprawie, może dwa spojrzenia na piekło, jako reprezentatywne dla ogólnego zmartwychwstania. Kościół przyjął to historycznie jako starotestamentowy poprzednik ogólnego zmartwychwstania.

Jana 5 jest jasny jak dzwon. Po omówieniu duchowego zmartwychwstania w wersetach 24 i 25, Jezus mówi w wersetach 28 i 29: nie dziwcie się temu. Nadchodzi godzina.

Jan rozróżnia dla nas terminologią między już a jeszcze nie. Już jest tak. Godzina, godzina, nadchodzi i jest teraz, już nadeszła.

Nadchodzi godzina i już jest. Innym razem, mówi, nadchodzi godzina. Jest pięknie.

Rozróżnia już i jeszcze nie. Nie zawsze, ale czasami właśnie tą terminologią. Nie dziw się temu.

Nadchodzi godzina. W wersecie 25, tutaj. Nie dziw się temu.

Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nadchodzi godzina, i to już jest. Kiedy umarli usłyszają głos Syna Bożego, ci, którzy są tutaj, będą żyć. W świetle wersetu poprzedzającego, mówi o duchowym zmartwychwstaniu.

Ludzie wzruszają się, gdy Jezus naucza; wierzą w Ojca, ponieważ On objawia Ojca. Jezus naucza, że wierzą w Ojca, a Jezus przenosi ich ze śmierci do życia. Ta godzina nadeszła.

Przepowiednie Starego Testamentu już się spełniły. Ach, ale nie spełniły się już całkowicie. Będzie więcej.

Nie dziwcie się temu, bo nadchodzi godzina, jeszcze nie nadeszła. Kiedy wszyscy, którzy są w grobach, wyjdą, usłyszają Jego głos i wyjdą.

Ci, którzy czynili dobro, do zmartwychwstania życia, ci, którzy czynili zło, do zmartwychwstania sądu. Teraz chcę powiedzieć, że wiem, że ci, którzy czynili dobro, was potykają, ale teraz, ogólne zmartwychwstanie, prawda? Zmartwychwstanie życia, zmartwychwstanie sądu. A co z tymi, którzy czynili zło? To nie problem.

A co z tymi, którzy czynili dobro? Myślałem, że jesteśmy zbawieni z łaski przez wiarę. Zbawienie od początku do końca Biblii, staje się jasne w miarę rozwoju historii, jest tylko z łaski przez samą wiarę. Tylko w Bogu, w Nowym Testamencie, tylko w Chrystusie.

Ci, którzy czynili dobro, pomyślcie o tym, a zajmiemy się tym później, w ramach sądu ostatecznego. Jaka jest podstawa sądu w Biblii? Konsekwentnie, opiera się na uczynkach. Nie zawsze tego nauczałem.

Zacząłem stawać się Hell-meisterem, studiować Piekło. Jest w każdym fragmencie, prawie. Nigdy nie jest sprzeczne.

Co masz na myśli? Czy osąd nie opiera się na wierze? Jakub 2 pomaga mi. Pokaż mi swoją wiarę bez uczynków, a ja pokażę ci moją wiarę z uczynków. Pierwsze jest niemożliwe.

Jak możesz okazać wiarę bez dowodów? To, co pojawia się na sądzie ostatecznym, jeśli przeprowadzę kompletne badanie, to myśli, słowa i czyny, zwłaszcza czyny. Erga, greckie słowo dzieła lub czyny, pojawia się w kolejnych fragmentach. Jak możesz sobie wyobrazić, fundamentem są Psalmy Starego Testamentu.

Jezus cytuje to w swojej postudze. Apostołowie. Wielki fragment o sądzie ostatecznym to Objawienie 20.

Zmarłych sądzono według ich uczynków. Uczynki ujawniają myśli, słowa, a uczynki ujawniają obecność lub brak wiary. W każdym razie, Herman Ridderbos , to moja ulubiona książka o Pawle.

Jest przestarzały, ale jest tak dobry. Wprowadził mnie do trybu oznajmującego i rozkazującego. Jesteś już w nie.

Powiedział, że jest Holendrem, ale tego nie powiedział, ale Amerykanie czytają Biblię indywidualistycznie. Nie powiedział tego. Ja to mówię, gdy czytam, że myśl Pawła jest zbiorowa.

Ma rację. Myśl całej Biblii jest zbiorowa. Przede wszystkim, oczywiście, jest indywidualna.

W każdym razie Ridderbos mnie rozwała. Ma rozdział zatytułowany Sąd według uczynków. Nie czytamy naszej teologii w Biblii.

Czytamy naszą teologię z Biblii. Nazywa się to teologią egzegetyczną. Czy to zaprzecza zbawieniu z łaski przez wiarę? Nie.

To nie jest zbawienie. To jest osąd. Osąd opiera się na tym, co ludzie robią, ujawniając, czy zostali zbawieni łaską przez wiarę, czy nie.

Tak czy inaczej, mój punkt widzenia tutaj jest w Jana 5:28, 29. Jest ogólne. To naucza ogólnego zmartwychwstania uniwersalnego ogólnego zmartwychwstania zbawionych i zgubionych.

A Dzieje Apostolskie 24. Paweł ma kłopoty i wyciąga kartę atutową, aby podzielić grupy żydowskie przeciwko faryzeuszom i saduceuszom. Och, tym razem jest przebiegłym diabłem.

Mówię oczywiście w przenośni. Dzieje Apostolskie 24, 15. Jest przed Feliksem w Cezarei.

Robi się gorąco. Jego wrogowie naprawdę go nienawidzą i chcą go odsunąć. Ale Dzieje Apostolskie 24:14.

Ale to, co wam wyznaję, mówi Paweł, jest według sposobu z Dziejów Apostolskich, to jest sposób. To sposób mówienia o wierzących i ich stylu życia. To jeden ze sposobów, w jaki utknąłem.

To jedna z metod, których używa Łukasz. To część słownictwa, którego używa, aby mówić o wierze chrześcijańskiej w działaniu. Zgodnie ze sposobem, który nazywają sektą, czczą Boga naszych ojców, wierząc we wszystko, co zostało ustanowione w prawie i napisane u proroków.

Jak dotąd, wszystko w porządku. Mając nadzieję w Bogu, którą ci ludzie sami przyjmują. Teraz nadchodzi cięty żart.

Że nastąpi zmartwychwstanie zarówno sprawiedliwych, jak i niesprawiedliwych. Saduceusze. To ich wkurza.

On celowo szczypie ich dzioby, ciągnie ich za brody, by wywołać spór między oskarżycielami. Tak czy inaczej. Objawienie 20:11, 15.

Ogólnie przyjmuje się, że mówi się o zmartwychwstaniu wszystkich. Zagubionych i zbawionych. Wierzę, że wszystkie stanowiska eschatologiczne się z tym zgodzą.

W naszym kolejnym wykładzie omówimy fascynującą i ważną kwestię dotyczącą natury ciała zmartwychwstania.

To dr Robert A. Peterson w swoim nauczaniu na temat Doctrines of the Church and Last Things. To sesja 17, The Millennium, Revelational 20:4-6, Dispensational Premillennialism i Three Rapture Positions.